Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

Факультет іноземних мов

Кафедра лінгвістики та перекладу

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Декан
факультету іноземних мов
_____ доц. Колісниченко Т.В.
«___»_____ 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА
навчальної дисципліни

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ
(назва навчальної дисципліни)

Обов’язкова
(обв’язкова/вибіркова)

Освітньо-професійна програма	**Європейські славістичні студії. Польська мова**
Спеціальність	**035 Філологія**
Галузь знань	**03 Гуманітарні науки**
Рівень вищої освіти	**перший (бакалаврський)**
Факультет	**філологічний**
Мова навчання	**українська**

Чернівці – 2024

Робоча програма навчальної дисципліни «Теорія і практика перекладу» складена відповідно до освітньо-наукової програми «Європейські славістичні студії. Польська мова» першого (бакалавоського) рівня вищої освіти за спеціальністю 035 Філологія галузі знань 03 Гуманітарні науки, що затверджена Вченою радою Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Розробник: доктор філол. наук, професор кафедри лінгвістики та перекладу Кушнерик В.І.

Викладач: доктор філол. наук,професор кафедри лінгвістики та перекладу Кушнерик В.І.

Погоджено з гарантом ОП і затверджено
на засіданні кафедри лінгвістики та перекладу.
Протокол № 1 від «9» серпня 2024 року

Завідувач кафедри _____ _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

Схвалено методичною радою факультету іноземних мов
Протокол № 1 від «12» серпня 2024 року.

Голова методичної ради факультету _____ _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

© Кушнерик В.І., 2024

Пояснювальна записка

Мета навчальної дисципліни є досягнення студентами знань у галузі історії та теорії перекладу, здатності гнучко й ефективно використовувати їх для розв'язання комунікативних завдань в перекладі, розвивати загальні та професійно орієнтовані компетенції стосовно категорій перекладу та онтологічної сутності базових мета знаків перекладознавства. Дисципліна «Історія та теорія перекладу» спрямована на формування у студентів уявлення в історичній перспективі про складну і діалектично суперечливу природу перекладу як одного із видів професійної діяльності перекладачів, теоретичних знань та вироблення практичних навичок у процесі перекодування мовленнєвого або текстового матеріалу з вихідної мови на мову перекладу, навичок роботи з окремими видами перекладу та навичок, які дозволяють перекладачу вдало вирішувати його професійні завдання,; проведення перекладацького аналізу тексту на всіх мовних рівнях; обґрунтування доцільності перекладацького рішення у процесі перекладу

Завданнями дисципліни є**:**

- професійно підготувати студентів в галузі теоретичного і практичного перекладознавства;
- ознайомити студентів з основними етапами розвитку перекладацької думки у світі;
- розкрити перед студентами тенденції та напрями теорії перекладу;
- розширити лінгвістичну компетенцію перекладача на основі теорії і практики перекладу та закономірностей розвитку перекладознавства, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:** найважливіші досягнення національної, європейської та світової науки й культури в екстраполяції до перекладацької діяльності, основні категорії перекладу та їх трактування різними перекладацькими школами, алгоритм дослідження, оцінки і порівняння альтернативної інформації, творчо використовуючи методи пізнання; шляхи самостійної організації та проведення науково-пізнавальної й аналітичної діяльності у галузі перекладознавства.

Підготовлений бакалавр повинен **вміти:** охарактеризувати основні етапи розвитку перекладацької теорії і практики у світі диференціювати основні концепції та принципи перекладу, давати їхню характеристику у певному історичному та культурному контексті; порівнювати основні концепції та принципи перекладу на різних історичних етапах; аналізувати праці видатних перекладачів та теоретиків з перекладу різних епох, сутність їхнього внеску у практику та теорію перекладу, накопичувати власний банк знань за рахунок значущої інформації, необхідної в перекладацькій діяльності,
застосовувати отримані знання з курсу у науковому дослідженні.

Компетенції, якими має оволодіти аспірант у процесі вивчення навчальної дисципліни:

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства,

фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорії та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Фахові компетентності (ФК):

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її філологічних основ

ФК 2. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції і рівні.

ФК 3. Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії мов(и), що вивчаються(ється).

ФК 4. Здатність аналізувати діалектні та соціальні різновиди мов(и), що вивчаються(ється), описувати соціолінгвальну ситуацію.

ФК 6. Здатність вільно гнучко й ефективно використовувати мов(и), що вивчаються(ється) в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному) для розв’язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв’язання професійних завдань.

ФК 9. Усвідомлення засад і технологій створення текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними мовами).

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів і жанрів.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Вільно спілкуватись із професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземною(ними) мовами усно і письмово, використовувати їх для організації ефективної міжкультурної комунікації.

ПРН 8. Знати і розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови (мов) і літератури (літератур), що вивчаються і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРН 9. Характеризувати діалектні та соціальні різновиди мови (мов) і , що вивчаються, описувати соціолінгвальну ситуацію.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ПРН 14. Використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному) для розв’язання завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 17. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання.

Опис змісту робочої програми навчальної дисципліни

Загальна інформація

Структура змісту навчальної дисципліни

Форма навчання	**Рік підготовки**	**Семестр**	**Кількість**		**Кількість годин**						**Вид підсумкового контролю**
			кредитів	**годин**	**лекції**	**практичні**	**семінарські**	**лабораторні**	**самостійна робота**	**індивідуальні завдання**	
Денна	2	4	4	120	30	30			60		екзамен
Заочна	2	4	4	120							екзамен

Назви змістових модулів і тем		у тому числі				
	усього	л	Пр.	Лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7
Змістовий модуль 1. Переклад в Давні часи, Середньовіччя та епоху Відродження						
Тема 1. Переклад у країнах Давнього Сходу (Єгипет, Давня Передня і Мала Азія, Месопотамія, Вавилон, Індія, Китай)	14	4	4			6
Тема 2. Переклад і перекладацькі концепції античної епохи	10	2	2			6
Тема 3. Світові релігії і розвиток перекладу (буддизм, християнство)	10	2	2			6
Тема 4. Середньовічний переклад та його особливості	14	4	4			6
Тема 5. Епоха Відродження та розвиток перекладу	14	4	4			6
Разом за ЗМ1	**52**	**16**	**16**			**30**
Змістовий модуль 2. Переклад в Європі та Україні						
Тема 6. Реформація і проблеми перекладу	10	2	2			6
Тема 7. Європейський переклад XVII-XVIII ст. (епоха класицизму)	10	2	2			6
Тема 8. Західноєвропейський переклад 19 ст.	10	2	2			6

Тема 9. Переклад в Україні	12	4	4			6
Тема 10. Зарубіжна перекладацька думка 20-21 ст.	12	4	4			6
Разом за ЗМ 2	**58**	**14**	**14**			**30**
Усього годин	**120**	**30**	**30**			**60**

Тематика практичних занять

№	Назва теми (завдання)	Кількість годин
1	Переклад у країнах Давнього Сходу (Єгипет, Давня Передня і Мала Азія, Месопотамія, Вавилон, Індія, Китай)	4
2	Переклад і перекладацькі концепції античної епохи	2
3	Світові релігії і розвиток перекладу (буддизм, християнство)	2
4	Середньовічний переклад та його особливості	4
5	Епоха Відродження та розвиток перекладу	4
6	Реформація і проблеми перекладу	2
7	Європейський переклад XVII-XVIII ст. (епоха класицизму)	2
8	Західноєвропейський переклад 19 ст.	2
9	Переклад в Україні	4
10	Зарубіжна перекладацька думка 20-21 ст.	4

Самостійна робота студента

№	Назва теми (завдання)	Кількість годин
1	Переклад у країнах Давнього Сходу (Єгипет, Давня Передня і Мала Азія, Месопотамія, Вавилон, Індія, Китай)	6
2	Переклад і перекладацькі концепції античної епохи	6
3	Світові релігії і розвиток перекладу (буддизм, християнство)	6
4	Середньовічний переклад та його особливості	6
5	Епоха Відродження та розвиток перекладу	6
6	Реформація і проблеми перекладу	6
7	Європейський переклад XVII-XVIII ст. (епоха класицизму)	6
8	Західноєвропейський переклад 19 ст.	6
9	Переклад в Україні	6
10	Зарубіжна перекладацька думка 20-21 ст.	6

Методи навчання

I. Методи навчання:

1. **Лекційно-теоретичні методи:**

   - Виклад теоретичних засад теорії і практики перекладу.
   - Аналіз класичних і сучасних наукових досліджень з теорії і практики перекладу.

2. **Практичні методи:**

   - Виконання вправ і завдань із застосуванням різних методів аналізу мовних одиниць.
   - Робота з лінгвістичними корпусами та програмним забезпеченням для корпусного аналізу (AntConc, Sketch Engine, WordSmith Tools тощо).
   - Виконання лабораторних робіт для закріплення теоретичних знань.

3. **Дослідницькі методи:**

   - Проведення індивідуальних досліджень на основі текстів різних жанрів.
   - Проєктна робота з різних видів мовного аналізу та перекладу.

4. **Інтерактивні методи:**

   - Дискусії, мозкові штурми, круглі столи .
   - Робота в малих групах для виконання спільних проєктів.
   - Презентації результатів досліджень з подальшим обговоренням.

II. Прийоми навчання:

1. **Аналіз та синтез:**

   - Аналіз лексичних даних, побудова класифікацій і систематизація мовного матеріалу.
   - Синтез отриманих результатів для створення цілісних лінгвістичних моделей.

2. **Метод кейс-стаді (Case Study):**

   - Аналіз конкретних лінгвістичних випадків та досліджень, наприклад, аналізу лексики в різних жанрах текстів.

- Розв'язання практичних завдань із використанням статистичних методів.

3. **Метод проєктів:**

- Розробка індивідуальних або групових проєктів, спрямованих на кількісний аналіз лексичних явищ.
- Захист проєктів перед аудиторією з подальшим обговоренням.

4. **Евристичні методи:**

- Пошук нових підходів до мовного аналізу, теорії і практики перекладу.

III. Освітні технології:

1. **Електронне навчання:**

- Використання онлайн-платформ для доступу до навчальних матеріалів, відеолекцій, презентацій та інструкцій.
- Виконання тестів, інтерактивних завдань та самоперевірки знань через системи Moodle, Google Classroom.

2. **Дистанційні технології:**

- Проведення вебінарів, онлайн-лекцій та консультацій.
- Використання відеоконференцій для обговорення результатів досліджень (Zoom, Microsoft Teams).

3. **Інтерактивні технології:**

- Використання інтерактивних платформ для колективної роботи над текстами та даними (Google Docs, Miro).
- Виконання інтерактивних вправ для аналізу різнорівневих мовних одиниць.

Система контролю та оцінювання

1. Загальні положення

Система контролю та оцінювання курсу «Теорія і практика перекладу» спрямована на комплексне оцінювання знань, умінь і навичок студентів, сформованих у процесі вивчення курсу. Оцінювання здійснюється відповідно до принципів прозорості, об'єктивності та забезпечення академічної доброчесності.

Оцінювання складається з таких компонентів:

- **Поточний контроль знань**

- **Самостійна робота**
- **Підсумковий контроль (іспит)**

2. Форми поточного та підсумкового контролю

Види та форми контролю.

Поточний контроль успішності навчання – спостереження, усна / письмова відповідь студента (презентація, тестування, співбесіда, творча робота) (7,5 балів за кожне семінарське заняття; разом 60 балів).

Підсумковий контроль успішності навчання – іспит (40 балів). Іспит перевіряє набуті знання з дисципліни, вміння визначити комунікативно-стильовий статус тексту, прокоментувати його семантико-стилістичні особливості та засоби відтворення цих особливостей у перекладі, пояснити стратегію перекладацького рішення у різножанрових текстах.

Форми контролю під час іспиту: усна співбесіда з екзаменатором, яка передбачає відповідь студента на питання екзаменаційного білета з тем, визначених навчальною програмою, виконання практичного завдання.

Об'єкти контролю: Володіння вміннями порівняльного стилістичного аналізу тексту і рівень засвоєння теоретичних знань у межах навчальної дисципліни.

Методи контролю: усне опитування (фронтальне, індивідуальне, комбіноване), письмове опитування, стандартизований контроль (виконання тестових завдань з альтернативним вибором відповідей), екзамен.

Формою **підсумкового** контролю є **іспит**.

Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни "Квантитативні методи у лексичній семантиці"

Оцінка А (90 – 100 балів) – «відмінно» виставляється студентам, які продемонстрували глибокі знання основ теорії і практики перекладу, вміння застосовувати методи перекладу для текстів різних стилів і жанрів, а також здатність критично мислити та аргументовано відстоювати свої висновки. Відповідь повинна бути повною, логічною, послідовною, містити коректні приклади та бездоганну термінологію.

Оцінка В (80 – 89 балів) – «добре» виставляється за ґрунтовне висвітлення теми з незначними неточностями або дрібними логічними порушеннями. Студент продемонстрував хороші знання основних понять курсу, володіє методами кількісного аналізу, але в окремих випадках припускається незначних стилістичних чи термінологічних помилок.

Оцінка С (70 – 79 балів) – «добре» присуджується студентам, чия відповідь охоплює основні питання курсу, але є недостатньо вичерпною. Відповідь містить логічні недоліки, відсутню аргументацію ключових положень,

приклади іноді не відповідають теоретичним засадам. Мова відповіді містить стилістичні помилки та неточне використання термінів. Така оцінка також може бути виставлена аспірантові, який протягом семестру демонстрував середній рівень знань, але на іспиті дав прийнятну відповідь.

Оцінка D (60 – 69 балів) – «задовільно» виставляється за відповідь із неповним висвітленням теми, з поверховим аргументуванням і значними порушеннями логіки викладу. Студент демонструє обмежене розуміння основних засад теорії і практики перекладу, допускає значну кількість помилок у термінології, а приклади не завжди доречні або відсутні.

Оцінка E (50 – 59 балів) – «задовільно» присуджується за відповідь, яка демонструє базове розуміння курсу, але містить численні помилки та неточності. Студент не в змозі глибоко аргументувати свої висновки, порушує логіку викладу, не наводить прикладів або вони не відповідають темі. Мова відповіді рясніє граматичними і стилістичними помилками.

Оцінка FX (35 – 49 балів) – «незадовільно» (з можливістю повторного складання) виставляється студентові, який під час семестру набрав недостатньо балів для допуску до іспиту або відповів на іспиті з численними помилками, викривленням фактів, відсутністю логіки та аргументації. Мова відповіді не відповідає нормам академічного стилю, терміни використані некоректно, приклади відсутні або неправильні.

Оцінка F (1 – 34 бали) – «незадовільно» (з обов'язковим повторним курсом) виставляється у разі, коли студент демонструє повне незнання курсу. Відповіді відсутні або абсолютно некоректні, аспірант не може відтворити базові поняття та терміни курсу навіть із допомогою додаткових запитань. Робота містить значну кількість логічних, термінологічних і фактичних помилок.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне оцінювання (*аудиторна та самостійна робота*)										Кількість балів (іспит)	Сумарна к-ть балів
Змістовий модуль №1					Змістовий модуль №2						
Т1	Т2	Т3	Т4	Т5	Т1	Т2	Т3	Т4	Т5	40	100
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6		

Індивідуальна траєкторія здобувача вищої освіти у процесі вивченні навчальної дисципліни – участь у неформальній/інформальній освіті

Коментар.!Якщо здобувач освіти отримав знання окрім формальної освіти у неформальній/інформальній освіті, *зарахування результатів навчання здійснюється* згідно положення «Про визнання результатів навчання, отриманих у формальній, неформальній та/або інформальній освіті у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича» та рішення кафедри (на основі аргументування викладача, що тематика семінарів, вебінарів, воркшопів, тренінгів, у яких взяв участь аспірант підтверджується сертифікатом, програмою, а також відповідає змісту навчальної дисципліни (окремій темі або змістовому модулю тощо).

Перелік питань для самоконтролю здобувачів освіти

1. Видавнича політика в США та Великій Британії. Переклад у США до війни (Е. Паунд, Д. Фітц) та по війні. Переклад у Великій Британії (переклади видавництва “Пінгвін”, “нова хвиля” перекладів).
2. Зародження перекладу у Стародавньому Римі: Лівій Андронік, Гней Невій. Переклад драматичних творів: Енній, Стацій, Плавт, Теренцій. Переклад поезії (Катулл, Горацій, Вергілій). Переклад прози: Ієронім Стридонський, Боецій, Касіодор.
3. Іван Франко – батько українського перекладознавства.
4. Історія перекладу як складова частина перекладознавства.
5. Ключова роль перекладу в розвитку світової культури.
6. Короткий нарис з історії перекладознавства в Україні.
7. Легенда про Вавилонську вежу.
8. Найвідоміші переклади Біблії: Септуагінта, Вульгата, Лютера, В. Тиндейла. Довгий шлях до церковнослов’янської Біблії. “Острозька” Біблія. Російська Біблія.
9. Переклад в Англії XVI - поч. XVII ст.: переклади Біблії, переклади класичної та іншої світської літератури).
10. Переклад в Арабському Халіфаті в VII – XIII ст.
11. Переклад в епоху Відродження. Латинські переклади гуманістів (школа Хризолора, Леонардо Бруні, Марсело Фічіно, переклади наукових праць, Еразм).
12. Переклад в епоху Романтизму. Формування німецьким романтизмом нового розуміння перекладу. Гердер і Фосс. Переклади Шекспіра Шлегелем та теоретичні погляди Ф. Шлайермахера.

13. Переклад в Німеччині XVI - поч. XVII ст (А. фон Ейб, Генріх Штейнхофель, Ніколас фон Віле, Мартін Опітц). Лютер та його переклад Біблії.
14. Переклад в Україні XVII-XVIII ст.
15. Переклад в Україні у XX ст. Загальна характеристика.
16. Переклад в українських, білоруських та російських землях в XIV-XVII ст. (Максим Грек, Єпіфаній Славинецький, Симеон Полоцький).
17. Переклад у XX ст. – основні віхи.
18. Переклад у стародавні часи: Єгипет, Месопотамія, стародавня Греція.
19. Переклад у Франції у часи середньовіччя (перекази 12 ст., Жан де Мен, коло Карла V, переклад у Провансі).
20. Переклад у часи середньовіччя в Іспанії: «Толедська школа», коло короля Альфонса X, переклади на каталонську.
21. Переклад у часи середньовіччя. Середньовічні латинські переклади.
22. Переклади доби романтизму у Франції (мадам де Сталь, Шатобріан, Л. де Лілль, П.-Е. Літре).
23. Періодизація історії перекладу в Україні (Зеров, Кочур).
24. Питання теорії перекладу в працях англійських перекладознавців (Дж. Драйдена, А. Титлера, Дж. Кетфорда, П. Ньюмарка, М. Бейкер).
25. Розвиток теоретичного перекладознавства в Україні: Зеров, Державин, Рильський, Кочур, Коптілов, Кундзіч, Лукаш, Жлуктенко, Зорівчак, Новікова, Чередниченко. Дидактика перекладу.
26. Розквіт перекладу в 60-80 рр.: В. Левік, І. Кашкін, С. Петров та інші. Переклад у пострадянські часи.
27. Становлення синхронного перекладу.

Перелік питань для контролю навчальних досягнень здобувачів освіти

Перелік питань для контролю навчальних досягнень здобувачів освіти з курсу "Теорія і практика перекладу"

1. Відхід від лінгвістичних теорій перекладу (скопос-теорія Г. Фермеєра, Ю. Гольц-Мянттярі).
2. Значення для історії культури слов’ян та роль в історії перекладу просвітителів Кирила та Мефодія.
3. Іван Франко – батько українського перекладознавства.
4. Історія перекладу як складова частина перекладознавства.
5. Історія практики перекладу та історія теорії перекладу: визначення, моделі, методи.
6. Когнітивний підхід у дослідженні перекладу.
7. Короткий нарис з історії перекладознавства в СРСР та в Україні.
8. Короткий нарис з історії перекладознавства. Періодизація історії перекладознавчих вчень (Дж. Стейнер, С. Басснет, Е. Честерман).
9. Легенда про Вавилонську вежу.

10. Лінгвістичне перекладознавство в США (Р. Якобсон, Ю. Найда).
11. Найвідоміші переклади Біблії: Септуагінта, Вульгата, Лютера, В. Тиндейла. Довгий шлях до церковнослов'янської Біблії. "Острозька" Біблія. Російська Біблія.
12. Переклад Біблії на національні літературні мови.
13. Переклад в Англії XVI - поч. XVII ст.: переклади Біблії, переклади класичної та іншої світської літератури).
14. Переклад в Англії у часи середньовіччя (Беда, король Альфред, Ельфрик; Чосер, Лідгейт, Кекстон).
15. Переклад в Арабському Халіфаті в VII – XIII ст.
16. Переклад в Болгарії та Сербії (Преславська та Охридська школи, Тирновська школа перекладу).
17. Переклад в епоху Відродження. Латинські переклади гуманістів (школа Хризолора, Леонардо Бруні, Марсело Фічіно, переклади наукових праць, Еразм).
18. Переклад в епоху класицизму. Переклад у Франції в XVII-XVIII ст.: Les Belles Infideles (д'Абланкур). П.-Д.Юе – супротивник "прикрашаючого" перекладу.
19. Переклад в епоху Романтизму. Формування німецьким романтизмом нового розуміння перекладу. Гердер і Фосс. Переклади Шекспіра Шлегелем та теоретичні погляди Ф. Шлайермахера.
20. Переклад в Київській Русі.
21. Переклад в Німеччині XVI - поч. XVII ст (А. фон Ейб, Генріх Штейнхофель, Ніколас фон Віле, Мартін Опітц). Лютер та його переклад Біблії.
22. Переклад в Німеччині у часи середньовіччя (Ноткер, жінки-перекладачки лицарських романів).
23. Переклад в Росії XIX ст. (Жуковський – "геній перекладу"; В'яземський, Гнєдич; Пушкін, Лермонтов, А. Фет, І. Введенський, Дружинін) та на поч. XX ст. (Брюсов, І. Анненський).
24. Переклад в Україні XVII-XVIII ст.
25. Переклад в Україні в XIX ст. - поч. XX ст. Майстри українського перекладу минулої доби: травестії, харківські романтики, П. Куліш, М. Старицький, І. Франко, Л. Українка, В. Самійленко, І. Огієнко).
26. Переклад в Україні у XX ст. Загальна характеристика.
27. Переклад в Україні у XX ст. Здобутки неокласиків (20-30 рр.): М. Зеров, М. Драй-Хмара, М. Рильський. Прозаїчні переклади В. Підмогильного.
28. Переклад в українських, білоруських та російських землях в XIV-XVII ст. (Максим Грек, Єпіфаній Славинецький, Симеон Полоцький).
29. Переклад перською у часи середньовіччя. Переклад в Індії та Японії.
30. Переклад у XX ст., у тому числі в СРСР – основні віхи.
31. Переклад у Великій Британії в XVII-XVIII ст. (Драйден, Поп, Тайтлер).
32. Переклад у Великій Британії в XIX ст. (Кольрідж, Г.Ф. Кері, Г.Д. Россетті, переклади із східних мов – Р. Бартон, Дж.Фітцджералд). Дискусія про переклад між М. Арнольдом та Ньюменом.
33. Переклад у стародавні часи: Єгипет, Месопотамія, стародавня Греція.

34. Переклад у Франції XVI ст.: становлення французької літературної мови та переклади творів античних часів (Етьєн Доле, Жак Аміо, Ж. дю Белле).
35. Переклад у Франції у часи середньовіччя (перекази 12 ст., Жан де Мен, коло Карла V, переклад у Провансі).
36. Переклад у Франції XX ст. (Ларбо, Юрсенар). Перекладознавство у Франції та Канаді (Ж.-П. Віне та Ж. Дербельне; Ж. Мунен, Д. Селескович та М. Ледерер).
37. Переклад у часи середньовіччя в Іспанії: «Толедська школа», коло короля Альфонса X, переклади на каталонську.
38. Переклад у часи середньовіччя в Східній Європі та Візантії. Переклад у Візантії та роль її культури в живленні інших (Максим Плануд, Хризолор).
39. Переклади буддистських текстів китайською мовою.
40. Переклади доби романтизму у Франції (мадам де Сталь, Шатобріан, Л. де Лілль, П.-Е. Літре).
41. Періодизація історії перекладу в Україні (Зеров, Кочур).
42. Періодизація історії перекладу та думок про переклад.
43. Полісистемний підхід до перекладу (Г. Турі, А.Лефевр).
44. Розвиток теорії перекладу в Німеччині (В. Гумбольдт, Ф. Шлайермахер, Гете, В.Беньямін, К. Райс).
45. Роль перекладів конфесійної літератури. Суперечки про переклад Біблії.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	**A**	відмінно	зараховано
80-89	**B**	добре	
70-79	**C**		
60-69	**D**	задовільно	
50-59	**E**		
35-49	**FX**	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання

0-34	**F**	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Політика академічної доброчесності

Освітня діяльність (викладача і студента) під час вивчення навчальної дисципліни ґрунтується на принципах співробітництва та академічної доброчесності. Очікується, що роботи аспірантів будуть оригінальним дослідженням чи міркуванням й об'єктивно оцінені викладачем (або інше ваше бачення).

Рекомендована література

Основна

1. Bialyk V. Fundamentals of Translation. Chernivtsi: Chernivtsi University, 2016.376 p.
2. Bialyk V., Mykytiuk I. Stylistic Aspects of Translation. Chernivtsi :Chernivtsi University, 2016
3. Енциклопедія перекладознавства Т.1 Вінниця: Нова книга, 2019.
4. Енциклопедія перекладознавства Т.2 Вінниця: Нова книга, 2020
5. Пермінова А. Перекладацька рецепція сучасної американської поезії. К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2015. 352 с.
6. Бик І.С. Основи перекладу для студентів факультетів міжнародних відносин :навч.посібник. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2014. 288 с.

Допоміжна

1. Bialyk V., Mykytiuk I. Stylistic Aspects of Translation. Chernivtsi :Chernivtsi University, 2016.
2. Данилюк І. Кольорова мапа поетичного спадку Василя Стуса у MATHEMATICA. *Вісник Донецького національного університету. Сер. Б. : Гуманітарні науки.* Донецьк : ДонНУ, 2014. № 1-2. С.78-83.
3. Данилюк І. Кольорова мапа роману «Криничар» Мирослава Дочинця у MATHEMATICA. *Граматичні студії*: [зб. наук. праць]. Вінниця: ДонНУ, 2016. Вип. 2. С. 84-88.

Інформаційні ресурси

1. Newmark P. A Textbook of Translation. London: Longman, 2006. 292 p. Режим доступу: www. longman. com.
2. https://books. google. com .ua

3. https://www.researchgate.net
4. https://www.academia.edu/7994344/A_Review_of_the_History_of_Translation_Studies
5. https://iphras.ru/uplfile/logic/log19/LI19_KarpenkoIA.pdf
6. https://www.yumpu.com/en/document/view/36564561/translation-theoriespdf